

1. søndag efter trinitatis (I)

23. juni 2019

Kollekt

Herre, vor Gud, himmelske Fader!

Vi beder dig styre og regere vore hjerter ved din Helligånd, så vi ikke hører dit gode ord uden frugt og omgås således med de jordiske goder, at vi derover glemmer de evige, men at vi gavmildt og gerne hjælper vor fattige næste og ikke forbyrder os ved hovmod og ødselhed.

Og bliver vi hjemsøgt af kors og ulykke, giv da, at vi ikke bliver modløse, men sætter alt håb til din faderlige nåde og hjælp, så vi med en kristen tålmodighed i troen overvinder alt ved din Søn, Jesus Kristus, vor Herre, som med dig lever og regerer i Helligånds enhed, én sand Gud fra evighed og til evighed!
Amen.

Esajas 58,5-12

Tror I, det er den faste, jeg ønsker, at mennesket spæger sit legeme, hænger med hovedet som et siv og ligger i sæk og aske? Er det det, I kalder faste, en dag til Herrens behag?

Nej, den faste, jeg ønsker, er at løse ondskabens lænker og sprænge ågets bånd, at sætte de undertrykte i frihed, og bryde hvert åg; ja, at du deler dit brød med den sultne, giver husly til hjemløse stakler, at du

har klæder til den nøgne og ikke vender ryggen til dine egne.

Da skal dit lys bryde frem som morgenrøden, og dit sår skal hurtigt læges; din retfærdighed går i spidsen for dig, og Herrens herlighed er bag dig. Da kalder du, og Herren vil svare, da råber du om hjælp, og han siger: Her er jeg! Hvis du fjerner åget og holder op at pege fingre og tale ondt, rækker den sultne dit brød og mætter den forkuede, så skal dit lys bryde frem i mørket og dit mulm blive til højlys dag. Herren vil altid lede dig, selv i øde egne vil han mætte dig. Han vil styrke din krop, så du bliver som en frodig have, som et kildevæld, hvis vand ikke svigter. Dine ruiner fra fortiden skal genopbygges, du skal rejse tidligere slægters grundvolde. Du skal kaldes den, som tætnet revner, den, som gør det nedrevne beboeligt.

1 Johannesbrev 4,16b-21

Gud er kærlighed, og den, der bliver i kærligheden, bliver i Gud, og Gud bliver i ham. Deri er kærligheden fuldendt i os: at vi har frimodighed på dommens dag; for som han er, er også vi i denne verden. Frygt findes ikke i kærligheden, men den fuldendte kærlighed fordriver frygten, for frygt er forbundet med straf, og den, der nærer frygt, er ikke fuldendt i kærligheden. Vi elsker, fordi han elskede os først. Hvis nogen siger: "Jeg elsker Gud," men hader sin broder, er han en løgner; for den, der ikke elsker sin broder, som han har set, kan ikke elske Gud, som han ikke har set. Og dette bud har vi fra ham:

Den, der elsker Gud, skal også elske sin broder.

Lukasevangeliet 16,19-31

Der var en rig mand, som klædte sig i purpur og fint linned og hver dag levede i fest og pragt. Men en fattig mand ved navn Lazarus lå ved hans port, fuld af sår, og ønskede kun at spise sig mæt i det, der faldt fra den riges bord, og hundene kom tilmed og slikkede hans sår. Så døde den fattige, og han blev af englens båret hen i Abrahams skød. Også den rige døde og blev begravet. Da han slog øjnene op i dødsriget, hvor han pintes, ser han Abraham langt borte og Lazarus i hans skød. Fader Abraham! råbte han, forbarm dig over mig og send Lazarus, så han kan dyppe spidsen af sin finger i vand og læske min tunge, for jeg pines i disse luer. Men Abraham svarede: Barn, husk på, at du fik dit gode, mens du levede, og Lazarus på samme måde det onde; nu trøstes han her, mens du pines. Desuden er der lagt en dyb kløft mellem os og jer, for at de, som vil herfra over til jer, ikke skal kunne det, og de heller ikke skal komme over til os derovrefra. Da sagde han: Så beder jeg dig, fader, at du vil sende ham til min fars hus, for jeg har fem brødre, for at han kan advare dem, så ikke også de kommer til dette pinested. Men Abraham svarede: De har Moses og profeterne, dem kan de høre. Nej, fader Abraham! sagde han, men kommer der en til dem fra de døde, vil de omvende sig. Abraham svarede: Hvis de ikke hører Moses og profeterne, vil de heller ikke lade sig overbevise, selv om en står op fra de døde."

ENGLISH

First Sunday after Trinity Sunday

Isaiah 58:5-12 ESV

⁵ Is such the fast that I choose, a day for a person to humble himself? Is it to bow down his head like a reed, and to spread sackcloth and ashes under him? Will you call this a fast, and a day acceptable to the LORD?

⁶ "Is not this the fast that I choose: to loose the bonds of wickedness, to undo the straps of the yoke, to let the oppressed go free, and to break every yoke?

⁷ Is it not to share your bread with the hungry and bring the homeless poor into your house; when you see the naked, to cover him, and not to hide yourself from your own flesh?

⁸ Then shall your light break forth like the dawn, and your healing shall spring up speedily; your righteousness shall go before you; the glory of the LORD shall be your rear guard.

⁹ Then you shall call, and the LORD will answer; you shall cry, and he will say, 'Here I am.' If you take away the yoke from your midst, the pointing of the finger, and speaking wickedness,

¹⁰ if you pour yourself out for the hungry and satisfy the desire of the afflicted, then shall your light rise in the darkness and your gloom be as the noonday.

¹¹ And the LORD will guide you continually and satisfy your desire in scorched places and make your bones strong; and you shall be like a watered garden, like a spring of water, whose waters do not fail.

¹² And your ancient ruins shall be rebuilt; you shall raise up the foundations of many generations; you shall be called the repairer of the breach, the restorer of streets to dwell in.

1 John 4:16-21 ESV

^{16b} God is love, and whoever abides in love abides in God, and God abides in him.

¹⁷ By this is love perfected with us, so that we may have confidence for the day of judgment, because as he is so also are we in this world.

¹⁸ There is no fear in love, but perfect love casts out fear. For fear has to do with punishment, and whoever fears has not been perfected in love.

¹⁹ We love because he first loved us.

²⁰ If anyone says, "I love God," and hates his brother, he is a liar; for he who does not love his brother whom he has seen cannot love God whom he has not seen.

²¹ And this commandment we have from him: whoever loves God must also love his brother.

Luke 16:19-31 ESV

¹⁹ "There was a rich man who was clothed in purple and fine linen and who feasted sumptuously every day.

²⁰ And at his gate was laid a poor man named Lazarus, covered with sores,

²¹ who desired to be fed with what fell from the rich man's table. Moreover, even the dogs came and licked his sores.

²² The poor man died and was carried by the angels to Abraham's side. The rich man also died and was buried,

²³ and in Hades, being in torment, he lifted up his eyes and saw Abraham far off and Lazarus at his side.

²⁴ And he called out, 'Father Abraham, have mercy on me, and send Lazarus to dip the end of his finger in water and cool my tongue, for I am in anguish in this flame.'

²⁵ But Abraham said, 'Child, remember that you in your lifetime received your good things, and Lazarus in like manner bad things; but now he is comforted here, and you are in anguish.

²⁶ And besides all this, between us and you a great chasm has been fixed, in order that those who would pass from here to you may not be able, and none may cross from there to us.'

²⁷ And he said, 'Then I beg you, father, to send him to my father's house--

²⁸ for I have five brothers-- so that he may warn them, lest they also come into this place of torment.'

²⁹ But Abraham said, 'They have Moses and the Prophets; let them hear them.'

³⁰ And he said, 'No, father Abraham, but if someone goes to them from the dead, they will repent.'

³¹ He said to him, 'If they do not hear Moses and the Prophets, neither will they be convinced if someone should rise from the dead.'"

FARSI/PERSISK

Første søndag efter Trinitatis Søndag

اشعيا ايش 58

5 آیا روزهای که من می‌پسندم مثل این است، روزی که آدمی جان خود را برنجاند و سر خود را مثل نی خم ساخته، پلاس و خاکستر زیر خود بگستراند؟ آیا این را روزه و روز مقبول خداوند می‌خوانی؟

6 مگر روزهای که من می‌پسندم این نیست که بندهای شرارت را بگشایید و گره‌های یوغ را باز کنید و مظلومان را آزاد سازید و هر یوغ را بشکنید؟

7 مگر این نیست که نان خود را به گرسنگان تقسیم نمایی و فقیران رانده شده را به خانه خود بیاوری و چون برهنه را ببینی او را بیوشانی و خود را از آنانی که از گوشت تو می‌باشند مخفی نسازی؟

8 آنگاه نور تو مثل فجر طالع خواهد شد و صحت تو بزودی خواهد رویید و عدالت تو پیش تو خواهد خرامید و جلال خداوند ساقه تو خواهد بود.

9 آنگاه دعا خواهی کرد و خداوند تو را اجابت خواهد فرمود و استغاثه خواهی نمود و او خواهد گفت که اینک حاضر هستم. اگر یوغ و اشاره کردن به انگشت و گفتن ناحق را از میان خود دور کنی،

10 و آرزوی جان خود را به گرسنگان ببخشی و جان ذلیلان را سیر کنی، آنگاه نور تو در تاریکی خواهد درخشید و تاریکی غلیظ تو مثل ظهر خواهد بود.

11 و خداوند تو را همیشه هدایت نموده، جان تو را در مکان‌های خشک سیر خواهد کرد و استخوانهایت را قوی خواهد ساخت و تو مثل باغ سیراب و مانند چشمه آب که آبش کم نشود خواهی بود.

12 و کسان تو خرابه‌های قدیم را بنا خواهند نمود و تو اساسهای دوره‌های بسیار را برپا خواهی داشت و تو را عمارت‌کننده رخنه‌ها و مرمت‌کننده کوچه‌ها برای سکونت خواهند خواند.

اول یوحنا ایش 4

و ما دانسته و باور کرده‌ایم آن محبتی را که خدا با ما 16 نموده است. خدا محبت است و هر که در محبت ساکن است در خدا ساکن است و خدا در وی

محبت در همین با ما کامل شده است تا در روز جزا 17 ما را دلآوری باشد، زیرا چنانکه او هست، ما نیز در این جهان همچنین هستیم

در محبت خوف نیست بلکه محبت کامل خوف را 18 بیرون می‌اندازد؛ زیرا خوف عذاب دارد و کسی که خوف دارد، در محبت کامل نشده است

ما او را محبت می‌نماییم زیرا که او اول ما را محبت 19 نمود

اگر کسی گوید که خدا را محبت می‌نمایم و از برادر 20 خود نفرت کند، دروغگو است، زیرا کسی که برادری را که دیده است محبت ننماید، چگونه ممکن است خدایی را که ندیده است محبت نماید؟

و این حکم را از وی یافته‌ایم که هر که خدا را محبت 21 می‌نماید، برادر خود را نیز محبت بنماید.

لوقا ایش 16

شخصی دولتمند بود که ارغوان و کتان می‌پوشید و 19 هر روزه در عیاشی با جلال بسر می‌برد

و فقیری مقروح بود ایلعازر نام که او را بر درگاه او 20 می‌گذاشتند،

و آرزو می‌داشت که از پاره‌هایی که از خوان آن 21 دولتمند می‌ریخت، خود را سیر کند. بلکه سگان نیز آمده زبان بر زخمهای او میمالیدند

باری آن فقیر بمرد و فرشتگان، او را به آغوش 22 ابراهیم بردند و آن دولتمند نیز مرد و او را دفن کردند

پس چشمان خود را در عالم اموات گشوده، خود را 23 در عذاب یافت، و ابراهیم را از دور و ایلعازر را در آغوشش دید

آنگاه به آواز بلند گفت، ای پدر من ابراهیم، بر من 24 ترحم فرما و ایلعازر را بفرست تا سر انگشت خود را به آب تر ساخته زبان مرا خنک سازد، زیرا در این نار معدبم ابراهیم گفت، ای فرزند به‌خاطر آور که تو در ایام 25 زندگانی چیزهای نیکوی خود را یافتی و همچنین ایلعازر چیزهای بد را، لیکن او الحال در تسلی است و تو در عذاب

و علاوه بر این، در میان ما و شما ورطه عظیمی 26 است، چنانچه آنانی که می‌خواهند از اینجا به نزد شما عبور کنند، نمی‌توانند و نه نشینندگان آنجا نزد ما توانند گذشت

گفت، ای پدر به تو التماس دارم که او را به خانه پدرم 27 بفرستی

زیرا که مرا پنج برادر است تا ایشان را آگاه سازد، 28 مبادا ایشان نیز به این مکان عذاب بیایند

ابراهیم وی را گفت، موسی و انبیا را دارند؛ سخن 29 ایشان را بشنوند

گفت، نه ای پدر ما ابراهیم، لیکن اگر کسی از 30 مردگان نزد ایشان رود، توبه خواهند کرد

وی را گفت، هرگاه موسی و انبیا را نشنوند، اگر 31 کسی از مردگان نیز برخیزد، هدایت نخواهند پذیرفت

CANTONESE

First Sunday after Trinity Sunday

以賽亞書 58 章

5 這樣禁食、豈是我所揀選使人刻苦己心的日子麼。豈是叫人垂頭像葦子、用麻布和爐灰鋪在他以下麼。你這可稱為禁食為耶和華所悅納的日子麼。

6 我所揀選的禁食、不是要鬆開兇惡的繩、解下軛上的索、使被欺壓的得自由、折斷一切的軛麼。

7 不是要把你的餅、分給飢餓的人。將飄流的窮人、接到你家中。見赤身的、給他衣服遮體。顧恤自己的骨肉而不掩藏麼。

8 這樣、你的光就必發現如早晨的光。你所得的醫治、要速速發明。你的公義、必在你前面行。耶和華的榮光、必作你的後盾。

9 那時你求告、耶和華必應允。你呼求、他必說、我在這裡。你若從你中間除掉重軛、和指摘人的指頭、並發惡言的事。

10 你心若向飢餓的人發憐憫、使困苦的人得滿足。你的光就必在黑暗中發現、你的幽暗必變如正午。

11 耶和華也必時常引導你、在乾旱之地使你心滿意足、骨頭強壯。你必像澆灌的園子、又像水流不絕的泉源。

12 那些出於你的人、必修造久已荒廢之處。你要建立拆毀累代的根基。你必稱為補破口的、和重修路徑與人居住的。

約翰壹書 4 章

16 神愛我們的心、我們也知道也信。神就是愛。住在愛裡面的、就是住在神裡面、神也住在他裡面。

17 這樣、愛在我們裡面得以完全、我們就可以在審判的日子、坦然無懼。因為他如何、我們在這世上也如何。

18 愛裡沒有懼怕。愛既完全、就把懼怕除去。因為懼怕裡含著刑罰。懼怕的人在愛裡未得完全。

19 我們愛、因為神先愛我們。

20 人若說、我愛神、卻恨他的弟兄、就是說謊話的。不愛他所看見的弟兄、就不能愛沒有看見的神。〔有古卷作怎能愛沒有看見的神呢〕

21 愛神的、也當愛弟兄、這是我們從神所受的命令。

路加福音 16 章

19 有一個財主、穿著紫色袍和細麻布衣服、天天奢華宴樂。

20 又有一個討飯的、名叫拉撒路、渾身生瘡、被人放在財主門口、

21 要得財主桌子上掉下來的零碎充飢。並且狗來舐他的瘡。

22 後來那討飯的死了、被天使帶去放在亞伯拉罕的懷裡。財主也死了、並且埋葬了。

23 他在陰間受痛苦、舉目遠遠的望見亞伯拉罕、又望見拉撒路在他懷裡。

24 就喊著說、我祖亞伯拉罕哪、可憐我罷、打發拉撒路來、用指頭尖蘸點水、涼涼

我的舌頭。因為我在這火焰裡、極其痛苦

。 25 亞伯拉罕說、兒阿、你該回想你生前享過福、拉撒路也受過苦。如今他在這裡得安慰、你倒受痛苦。

26 不但這樣、並且在你我之間、有深淵限定、以致人要從這邊過到你們那邊、是不可能的、要從那邊過到我們這邊、也是不能的。

27 財主說、我祖阿、既是這樣、求你打發拉撒路到我父家去。

28 因為我還有五個弟兄。他可以對他們作見證、免得他們也來到這痛苦的地方。

29 亞伯拉罕說、他們有摩西和先知的話、可以聽從。

30 他說、我祖亞伯拉罕哪、不是的。若有一個從死裡復活的、到他們那裡去的、他們必要悔改。

31 亞伯拉罕說、若不聽從摩西和先知的話、就是有一個從死裡復活的、他們也是不聽勸。